

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Γ.
ΑΡΙΘ. 56.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1870.

Τιμή ἑτησία, λ. 50
■ ἐκάστ. φύλ. ■ 5

ΚΑΠΝΟΣ (Ταβίρκης)

Η χρήση τοῦ καπνοῦ ἐγενικεύθη τοσοῦτον καθ' ὅλον τὸν κόσμον, ὥστε πολλαὶ τῶν κυβερνήσεων ἤρχισαν νὰ ἐξετάζωσι περὶ αὐτοῦ λίαν σπουδαίως. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῶν ἐρευνῶν τούτων ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ χρήση τοῦ καπνοῦ εἶναι ἐπιβλαβὴς ὄχι μόνον εἰς τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πνεῦμα.

Ἐν Ἀγγλίᾳ εὐρέθη μετὰ προσεκτικὴν παρατήρησιν ὅτι μέγας ἀριθμὸς παιδιῶν ἀλιγώτερον τῶν 15 ἐτῶν ἡλικίας, τὰ ὁποῖα συνείθισον νὰ καπνίζωσιν, ἐπασχον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἐκ διαφόρων παθῶν οὕτω λόγου χάριν ἐκ τριάκοντα ὀκτὼ τοιούτων παιδιῶν μεταξὺ ἐνέα καὶ δεκαπέντε ἐτῶν ἡλικίας 27 ἔφερον τὰ ἔλγη τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐπιρροῆς τοῦ καπνοῦ εἰς τὸ σῶμά των. Ἐκ τῶν 27 τούτων 22 ἐπασχον ἐκ διαταραξέως τῶν ὀργάνων τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος καὶ τῆς πέψεως, ὡς π. γ. παλμὸς τῆς καρδίας, δυσπεψία κλπ. καὶ ἠσθάνοντο ἰσχυρὰν κλίσιν πρὸς τὰ πνευματώδη ποτὰ, ρακίον, ρόμι κλπ., δώδεκα ἐπασχον ἀπὸ συνεχῆ ἀιμορραγίαν τῆς ρινός, δέκα ἀπὸ διατάραξιν τοῦ ὕπνου, τέσσαρα ἔφεραν πληγὰς εἰς τὴν βλενομεμβράναν τοῦ στόματος, κλπ. Ὅλα δὲ ταῦτα ἐπασχον ἀπὸ ἀτονίαν, ἐναντίου τῆς ὁποίας οὔτε τὰ τωνατικά, ἰατρικά, οὔτε ἡ καλὴ τροφή ἔχουσιν ἔως οὗ ἔπαυσαν τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ.

Ἐν Γαλλίᾳ εὐρέθη ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τοῦ καπνοῦ εἰς τὸ πνεῦμα εἶναι καταστρεπτικὴ. Κατὰ τὰς γενομένας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀκριβεῖς ἐρεῦνας καὶ παρατηρήσεις, ὁ ἀριθμὸς τῶν καπνίζόντων εὐφυῶν νέων εἰς τὰ γυμνάσια καὶ λοιπὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τῆς

Γαλλίας εἶναι ἐλάχιστος παραβαλλόμενος μὲ τὸν ἀριθμὸν ἐκείνων, οἵτινες δὲν καπνίζουσιν ἕνεκα τούτου οὐδεὶς νέος «ἐκδοτος εἰς τὸ καπνίζεω» εἶναι ἤδη παραδεκτός· εἰς τὰ δημόσια ἐκπαιδευτήρια, τὰ προωρισμένα νὰ προετοιμάζωσι νέους διὰ πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων ἔχουσι τὴν κακίην καὶ ἐπιβλαβὴν τούτην συνήθειαν· τοῦ τοιοῦτος συμβουλεύω νὰ παραιτήσωσιν ἔτι, ἥτις εἶναι ἐπιβλαβὴς ὄχι μόνον εἰς τὴν ὑγίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πούγγιον. Ἄς καθίσῃ καὶ ἡ ἀριθμητὴ ἑκάστον παιδίον, τὸ ὁποῖον καπνίζει, πόσον ἐξοδεύει κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, μῆνα καὶ ἔτος, καὶ θὰ εὖρη, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο, ὅσον μικρὸν καὶ ἂν ὑποτεθῆ, θὰ εἶναι εἰς τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα ἔτη τόσον μέγα ὥστε νὰ καταστήσῃ τινὰ εὐκατάστατον.

«Μία πεντάρα τὴν ἡμέραν δὲν εἶναι τίποτε,» ἀκούει τις καθ' ἑκάστην νὰ λέγῃσι πρὸς δικαιολόγησιν τῆς σπατάλης οἱ καπνίζοντες. Ὅστω οὕτως φαίνεται, καλοῖ μου φίλοι, διότι οὐδέποτε ἐλάβετε τὸν κόπον νὰ λογαριάσητε τί ὅσος κοστίζει ἡ δηλητηρίασις αὐτῆς εὐχαρίστητος· ἐάν λογαριάσητε θὰ ἀπορήσητε καὶ οἱ καὶ ἂν ἔχετε γνῶσιν θὰ πάσητε συνεισφέροντες εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς πτωχείας σας.

ΟΥΡΑΝΟΣ.

Πολλὰκις ἠκούσαμεν μικρὰ παιδιὰ ἐρωτῶντα τοὺς γονεῖς των μὲ τί ὁμοιάζει ὁ οὐρανὸς ἢ ὁ παράδεισος.

Ἐγὼ μὲν βέβαιος εἶμι πολλοὶ τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν μου ἤθελον εὐχαριστηθῆναι νὰ ἀκούσωσι μὲ τί ὁμοιάζει ὁ παράδεισος· ὁποῖος τόπος εἶναι καὶ τί περιέχει.

Ὅσοι ἀπὸ αὐτοῦ ἀνέγνωσαν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα κεφάλαια τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου ἠξεύρουν τί λέγει περὶ τοῦ Παραδείσου ἢ Κόρης αὐτοῦ, ὁ μόνος, ὅστις γνωρίζει αὐτὸν, οἶσθε ἐδημιούργησεν αὐτόν.

Εἶναι τόπος ἢ κατάστασις ὑπάρξεως; ὅπου ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη εἶναι περιτοί, διότι νῦν ἡ σκότος δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ.

Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ δὲν θὰ ἔχουν χρεῖαν τροφῆς, ἢ ποτοῦ, ὑπνου ἢ ἐνδυμάτων, διότι ἐκεῖ θὰ εἶναι ὡς οἱ ἄγγελοι.

Ἡ λύπη, τὰ δάκρυα καὶ οἱ πόνοι δὲν θὰ ἐπηρεάζουσιν πλέον αὐτοὺς, ἀντὶ δὲ τούτων χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις!

θὰ βασιλεύει εἰς τὰς καρδίας καὶ εἰς τὰ πρόσωπά των. Ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος δὲν ἔχουσι μέρος ἐκεῖ— εἶναι ἀποκλεισμένα ἀπ' αὐτοῦ αἰωνίως.

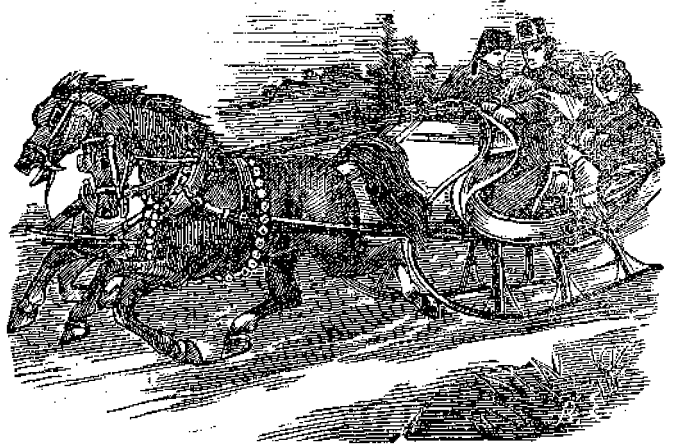
Ἡ διηκελή παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ οἴου Θεοῦ πρὸ πάντων καθιστᾷ τὸν Παράδεισον τόπον ἀνεκλαλήτου εὐδαιμονίας καὶ ἡδονῆς. Αὐτὸς πληροῖ ὅλας τὰς ἐπιθυμίας των καὶ ἰκανοποιεῖ ὅλους τοὺς πόθους των, καὶ εἶναι εἰς αὐτοὺς τὸ πᾶν.

Πόσον ὠραῖος ὁ παράδεισος τοῦ Χριστιανοῦ! Τὰ πάντα καθαρότης, τὰ πάντα ἀμιασμός, τὰ πάντα χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις.

Η ΧΙΩΝ.

Ἡ χιών εἶνε σύμβολον καθαρότητος διὰ τὴν λευκότητά της καὶ διότι πίπτουσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐκλύει καὶ συγκρατεῖ μεταξὺ τῶν κρυστάλλων της ὅλας τὰς νοσηρὰς ἀναθυμιάσεις τοῦ ἐδάφους, καὶ τσιουτοτρόπως καθαρῶς τὴν ἀτμοσφαιραν καὶ καθιστᾷ τὸν ἀέρα ὑγιεινὸν καὶ τονωτικόν.

Πρὸ μιᾶς περὶ πτε ἑβδομάδος ἔπεσον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διὰ πρώτην φοράν ἀρκετὴ χιών, ὥστε ἐκάλυψε πᾶσαν τὴν χώραν ὅπως δὲ συμβαίνει εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, αἱ ἄμαζαι ἐπέστησαν κατὰ μέρος, καὶ ἔλυθησαν παντοειδῆ καὶ πολυποικίλα, συρόμενα ὑπὸ ἵππων ἀέτρον τὰς ἁγῶν, τῆς πόλεως καὶ ἐ-

πλήρουν τὸν ἀέρα διὰ τῶν ἤλων τῶν ἀπέτρων κωδωνισκῶν, μὲ τοὺς ὑποίους οἱ ἵπποι στολιζονται.

Ἐλυθησαν εἶναι ἄμαζαι ἀνοικταὶ συρόμενα οὐχὶ ἐπὶ τροχῶν, ὅπως αἱ κοινὰ ἄμαζαι, ἀλλ' ἐπὶ δύο καμπύλων ἐύλων, τὰ ὅποια γλιστροῦσιν εὐκόλως ἐπὶ τῆς χιώνος.

Τὰ παιδιά ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἔχουσιν εὐφρόσωνον καιρὸν καὶ διασκεδάζουσι συρόμενα ἐπὶ τῆς χιώνος ἐπάνω εἰς μικρὰ ἔλυθηρα, τὰ ὅποια ἀγοράζουσι δι' ὀλίγας δραχμάς. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εὐποροῦσι νὰ ἀγωνιάσων ἵππων, καὶ ἀκριθὲς Β/εἰλον τὰ μέσα νὰ πράξωσι τοῦτο ὁ ἵππος θὰ ἦται δυσανάλογος εἰς τὸ πηχυσία ἔλυθηρά των, ἐνίστα μὲν σύρουσιν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου τὸ ἔλυθηρον, συνήθως ὅμως ἐαλέγουσι κατωφερές τι μέρος, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου συναθροίζονται ἀπ' οὗ θὲ θέωσι κατὰ σειρὰν τὰ ἔλυθηρά των καθήνται, ἢ πίπτουσι πρόμωτα ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἀφένουσι νὰ κατέλθωσι, τὰ δὲ θέματα τότε εἶναι πολὺ εὐχάριστον τὰ μικρὰ ἔλυθηρα φέρουσι πρὸς τὰ κάτω διὰ τὸ βάρους των ὡς ἀστραπῆ, συνήθως μὲν ἐν τάξει, χωρὶς νὰ συγκρούωνται, ὅσκις οἱ ἐπιδάται των

εἶναι γυμνασμένοι εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐλυθηδρομίας, οὐχὶ σπανίως ὅμως τὸ ἐν φέρεται κατὰ τοῦ ἄλλου καὶ πολλὰ ἀναποδογορρίζονται ῥίπτοντα τοὺς μικροὺς ἀναδάτας των ἐπὶ τῆς χιώνος, καὶ πολλάκις ἐπιφέρουσιν εἰς αὐτοὺς πληγὰς.

Ὅταν δὲ τὸ ψῦχος ἀδύση περισσότερον, καὶ τὰ νερὰ παγώσων, τότε ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά διασκεδάζουσι ἐπὶ τοῦ πάγου φέροντες σιδηρᾶ πέδιλα, ἢ ὑποδήματα, ἐφαρμοζόμενα ἐπὶ καμπύλου σιδηροῦ, ὁμοίου μὲ τὸ ἐν τῶν ἐύλων τοῦ ἐλυθηροῦ τῆς προκειμένης εἰκονογραφίας. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διασκεδάσεως εἶναι κατ' ἀρχὰς κινδυνώδες, διότι οἱ ἀγόμενοι κινδυνεύουσι νὰ πέσωσι καὶ νὰ συντρίψωσι τὴν κεφαλὴν ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ ὀστέα τοῦ σώματός των ἀπ' οὗ ὅμως ἀσκηθῶσι καλῶς εἰς αὐτὸ, τρέχουσιν ἐπὶ τοῦ πάγου μετὰ θαυμασίας ταχύτητος. Οἱ ἐπιδειξιώτεροι δὲ τούτων σχηματίζουσι κύκλους καὶ ἄλλα διάφορα γεωμετρικὰ σχήματα, καὶ οὐχὶ σπανίως γράφουσι τὸ ὄνομά των διὰ τῶν σιδηρῶν τούτων πεδίων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πάγου.

Αἱ διασκεδάσεις αὗται εἶναι πολλὴ εὐχάριστοι καὶ θὰ

παρεῖχον βεδάτως πολλὴν εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ἑλλη-
νόπαιδα, κατὰ τὸν χειμῶνα· ἀλλ' ὁμοίως δὲν δύνανται
νὰ παραβληθῶσι μὲ τὰς ἀπολαύσεις καὶ διασκεδάσεις,
τὰς ὁποίας· τὸ θερμὸν καὶ εὐήλιον κλίμα τῆς Ἑλλάδος
παρέχει. Ἐν Νέα Ἰόρκῃ ἐπὶ ἑξὶ καὶ ἐπέκεινα μῆνας τὸ
πᾶν καλύπτεται ὑπὸ χιόνος καὶ πάγου, ἐν ᾧ ἐν Ἑλ-
λάδι οἱ ἀγροὶ εἶναι καταπράσινοι καὶ τὰ ἄνθη στολιζο-
σι τὰς κοιλάδας καὶ τοὺς λόφους μας καὶ κατ' αὐτὸν
τὸν Ἰανουάριον μῆνα, ὁ δὲ ἥλιος διὰ τῶν λαμπρῶν
καὶ θερμῶν αὐτοῦ ἀκτίνων θερμαίνει καὶ ζωογονεῖ
τὸ πᾶν.

Ὁ οὐράνιος ἡμῶν πατὴρ ἐν τῇ ἀπερίφῳ αὐτοῦ σο-
φίᾳ καὶ ἀγαθότητι ἔχει διανεμίσει τὰς εὐλογίας του
καθ' ὅλην τὴν γῆν, ὥστε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων νὰ
εὐρίσκωσιν εὐχαρίστησιν καὶ θαυμάσιον ἔφ' ὅλου τοῦ
προσώπου τῆς γῆς.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙΣ.

Οἱ μικροὶ ἀναγκῶσται καὶ αἱ ἀναγκῶστεριαι μας θὰ
γείνωσι μετ' ὀλίγον, ἂν ζήσωσι, πατέρες καὶ μητέρες
οἰκογενεῶν—οἰκοδοπεύεται καὶ οἰκοδέσποιναι, ἐπὶ κε-
φαλῆς τῶν οἰκιακῶν τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν συνι-
στῶντων τὰς οἰκογενεῖας τῶν προσώπων.

Εὐπρέπεια, τάξις καὶ καλλιαισθησία εἶναι στοιχεῖα,
ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρτηται κατὰ μέγα μέρος ἡ οἰκιακὴ
εὐχαρίστησις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενεῖας, εἶναι πράγ-
ματα, τὰ ὁποία δὲν ἀγοράζονται διὰ χρημάτων, οὐδὲ
ἀποκτιῶνται διὰ τῆς προαγωγῆς ἡμῶν εἰς ὕψηλά πολι-
τικά ἀξιώματα—διότι βλέπομεν καθ' ἑκάστην οἰκίαν
μεγαλοπρεπεῖς, μὲ πολυτελεῆ σκευὴ καὶ λαμπρὰ ἐπι-
πλα στερουμένας τῶν στοιχείων τούτων, τὰ ὁποία κά-
μουσι τὸν οἶκον ἀληθῶς εὐχάριστον.

Εἶναι ἕξεις, αἵτινες μορφώνονται δι' ἀσκήσεως κατὰ
τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν ἡλικίαν, καὶ διαχέουσι τὴν
γλυκεῖαν καὶ εὐχάριστον αὐτῶν ἐπιρροὴν ἐπὶ πάντας
τοὺς εἰς τὴν οἰκίαν.

Εἶναι σπουδαιότατον λοιπὸν, ἰδίως διὰ τὰ κοράσια,
νὰ ἀρχίζωσιν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας νὰ γυμνάζωνται εἰς
τὴν τάξιν—«Ἐκαστον πρᾶγμα εἰς τὸν τόπον του,
καὶ ἕκαστος τόπος διὰ ἕν πρᾶγμα,» ἐδογματίσεν ὁ
περίφημος Φραγκλῖνος.—Εἰς τὴν Εὐπρέπειαν, οὐχὶ εἰς
τὴν πολυτέλειαν, οὐχὶ εἰς τὴν ἐπίδειξιν, ὅπως δυστυχῶς
εἶναι μεταξύ μας, ἀλλ' εἰς, ὅτι εἶναι εὐπρεπές, ἂν καὶ
εἶναι λιτὸν καὶ εὐθηνόν—Εἰς τὴν αἰσθητικὴν τοῦ καλοῦ
τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ πραγματικοῦ, οὐχὶ τοῦ κατὰ φαντα-
σίαν, ἢ τοῦ κατὰ τὸν συρμόν.

Ἡ Γονί, ἣτις ἔχει τὰ προτερήματα ταῦτα, ἔχει
μορφώσει εἰς ἑαυτὴν τὰς ἕξεις ταύτας, εἶναι πηγὴ ἀφά-
του εὐχαριστήσεως εἰς τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα καὶ ὄλους
τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸν εὐτοχῆ οἶκόν της.

Τοιαύτας μητέρας ἀπαντᾷ τις πολλὰς ἐνταῦθα, ἐν Ἄ-
μερικῇ, ὅπου ἡ ἀνατροφή τῶν τέκνων εἶναι εὐαγγελικὴ
καὶ τοιαύτη, ὥστε νὰ καθιστᾷ αὐτὰ, διὰ τὴν γείνωσιν οὐζυγοὶ
καὶ μητέρες, πηγὰς ἀνεξαντλήτου εὐχαριστήσεως εἰς
τοὺς περὶ αὐτάς. Ἔως τότε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες θὰ ἀκο-
λουθῶμεν τὸν συρμόν τῆς διεφθαρμένης γαλλικῆς ἀ-
νατροφῆς;

ΚΟΝΔΡ.

(Διὰ τὴν ἐφ. τῶν Παίδων.)

Ὁ ὅτι πῶς καλεῖται τὸ πτηνόν, τὸ ὁποῖον παρίστα-
ται ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκονογραφίᾳ, καὶ τὸ ὁποῖον ἔ-
νεκα τοῦ περαστίου αὐτοῦ μεγέθους καὶ τῆς τόλμης
δικαίως θεωρεῖται ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν ἀρπακτι-
κῶν πτηνῶν. Τὸ πτηνόν τοῦτο εὐρίσκεται ἐφ' ὅλης
τῆς οὐραῖας τῶν ἐν Ἄμερικῇ Ἄνδεων, καὶ ἔσταται ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεμονωμένον ὑπεράνω τῶν νεφῶν
καταβάνον εἰς τὰς πεδιάδας μόνον διὰν πραπίθετα
νὰ προσβάλῃ πρόβατον, ἢ μωσχάριον, ἢ καὶ ἐξ αὐτῶν
τῶν ἀγρίων παῖδά τινα.

Τὸ σῶμα τοῦ Κόνδορος ἔχει μήκος 1—2 μέτρων, αἱ δὲ πτέρυγες αὐτοῦ, ὁσάκις εἶνε τετανοσμέναι, ὑπερβαίνουν τὰ 4 μέτρα. Ὁ περίφημος περιηγητὴς Οὐμβόλδος (Humboldt) βεβαιώνει ὅτι τὰ πτερόα τούτου εἶναι πολλάκις τοσοῦτον πυκνὰ, ὥστε ἀπαραίαι αἱ κατ' αὐτῶν ῥιπτόμεναι σφαῖραι οὐ μόνον δύνανται διατροπῶσιν ἀλλὰ καὶ ἀντανακλῶνται μετὰ θαυμασίας ταχυτητός.

Ὁ Κόνδορ ἀντέχει πάρα πολὺ εἰς τὴν παῖναν βεβαιώνεται ἐκ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Χιλῆς ὅτι συλλεφθεὶς δύναται νὰ μείνῃ νηοῦς ἐπὶ 30 ἡμέρας!!

— Ἄλλ' ἀφ' οὗ τὸ πτηνὸν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ φρονεῖ δι' ὄπλου, τίνι τρόπῳ συλλαμβάνειν αὐτὸ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων καὶ βλέπουν ὅτι τῷ ὄντι ζῆ τριάντα ἡμέρας ἄτοιχοι; — πιθανὸν ἢ ἀνακράξωσι πολλοὶ τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων—Καὶ μήπως τάχα, μικροί μου ἀναγνώσται, δύνανται εἶναι δυνατὸν νὰ συλληφθῆ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον; Ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνθρωπον νοῦν, διὰ τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ ὁποῦ νὰ δύναται οὗτος νὰ ὠφεληθῆ ἐξ αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εἶνε χρέος παντὸς ἀνθρώπου νὰ ἐξαρκῆ αὐτὸν πάντοτε, καὶ νὰ μὴ τὴν ἀφίνῃ παντάπαι νὰ παραδίδῃται εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἥτις οὐ μόνον αὐτὸν ἐξαχρεώνει ἀλλὰ καὶ τὸν Παντοδύναμον καὶ Πάνσοφον δωρητὴν τούτου κατασχώνει. Τὴν διανοητικὴν λοιπὸν ταύτην δύναμιν ἐπωφελῶς μεταχειρισθέντες οἱ ἄνθρωποι ἐπένοησαν τὸν ἀκόλουθον τρόπον πρὸς σύλληψιν τοῦ Κόνδορος.

Γνωρίζοντες ὅτι οὗτος εὐαρεστεῖται εἰς τὴν ἀποφυρὰν τὴν ἐκπεμπημένην ἐκ τῶν θνησιμαίων ζῴων, ῥέπασιν εἰς κοιλάδα, κεκλεισμένην πανταχόθεν δι' ὑψηλῶν φραγματίων, πληθύνοντων μολδαλέων (βρωμιζμένων ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν) ζῴων, ἢ ὁσμὴ τῶν ὁποίων πάραυτα ἔλκει αὐτόν. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶναι ὑπὲρ τὸ μέτρον ἀδηφάγοι, τρώγει τόσον πολὺ ὥστε μετὰ ταῦτα δὲν δύναται νὰ πετάξῃ. Τότε λοιπὸν ἐξέρχονται οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς κρύπτῃς των καὶ, ἀφ' οὗ ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν τὸν καταδιώξωσι, τὸν συλλαμβάνουσι διὰ βράχων (μὲ θηλιάς.)

Ὅσοι τῶν μικρῶν μου ἀναγνωστῶν εὐτυχῶσιν ποτὲ νὰ μεταδῶσιν εἰς Παρισίους, ἃς ἐπισκεφθῶσι τὸν περίφημον βοτανικὸν κήπον, καὶ ἐκεῖ θὰ ἴδωσιν ἐντὸς κλωδίου τὸν βασιλέα τούτου τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν μὴ ἀπειλοῦντα πλέον, ἀλλ' ὑποφέροντα μετὰ καρτερίας ἀξιοθαυμάστου τὴν δυστυχίαν του.

Ἔθες οἱ μικροί μου ἀναγνώσται καθ' ἕνα τὰς περιπετειὰς τοῦ βίου αὐτῶν νὰ μιμῶνται τὸ τελευταῖον τοῦτο παράδειγμα τοῦ Κόνδορος!

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΕΡΕΙΠΙΑ. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐδημοσιώθη εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων εἰκὼν τις παριστώσα ἐρείπια, ἤ γουον χαλάσματα. Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων πιθανὸν νὰ μὴ ἐνόησαν τὸ μυστήριον τῆς εἰκονογραφίας ταύτης, ἀν καὶ ταῖς ἐδόθη μικρά τις νύξαι περὶ τοῦτου, διὰ τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν νὰ τοὺς βοηθήσωμεν πρὸς λύσιν αὐτοῦ.

Λοιπὸν διὰ νὰ ἴδῃτε ὁποῖον μορφήν ἢ εἰκονογραφία αὕτη παριστῆ, στρέψατε τὸ πρὸς τὴν δεξιάν σας χεῖρα μέρος τῆς πρὸς τὰ ἄνω καὶ τότε θεωρήσατε αὐτὴν προσεκτικῶς ἐπίτινα λεπτὰ τῆς ὥρας, καὶ ἡ μορφή ἐκείνη θέλει σᾶς γείνει καταφανή.

— Ὅστις δὲν πίνει ποτὲ, ποτὲ δὲν θὰ γείνη μέθυσος — ὅστις ὅμως πίνει ἐπιούσις δύναται νὰ καταταθῆ τοιοῦτος.

— Ὅστις ποτὲ δὲν πηγάζει εἰς μέρος ὅπου καί ζουον χαρτὰ, ποτὲ δὲν θὰ παίξῃ, — ὅστις δὲ ποτὲ δὲν παίξει, οὐδέποτε θὰ χάσῃ.

— Ὅστις ὅμως ὑπάγει εἰς τοιοῦτον μέρος ἔστω καὶ διὰ νὰ ἴδῃ μόνον, δύναται νὰ παίξῃ — ὅστις δὲ παίξει, βεβαίως θέλει χάσει.

Προσέχετε, λοιπὸν, μικροί μου φίλοι εἰς τὰ πρῶτα βήματά σας πρὸς τὴν κακὴν ὁδὸν, καὶ ποτὲ μὴ ἐντρέπεσθε νὰ εἴπητε ἀποφοριστικῶς. *ὄχι!*

Ὅσοι τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις συναδελφίων ἀναγγείλωσι διὰ τῆς ἐφημερίδος των τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων, θέλωσι λαμβάνειν τὸ φύλλον δωρεάν, Ἐννοεῖται ὅτι ἢ ἐπ' αὐτῆς πεφωτισμένη καὶ ἀμερόληπτος κρίσις των θέλει χρησιμεύσει πρὸς βελτίωσιν τοῦ μικροῦ τούτου φύλλου.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΘΑΚΗΣ.